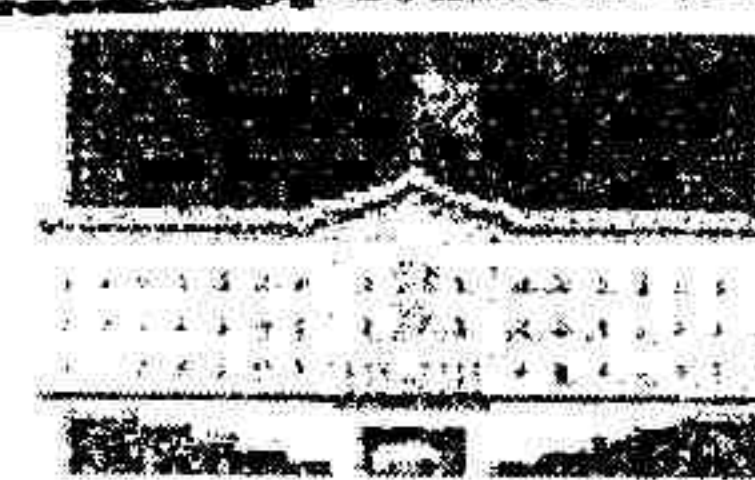

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΑΝΑΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

**ΘΕΜΑ: «Τα Ελληνικά κοιτάσματα των υδρογονανθράκων είναι ευρωπαϊκά αλλά
τα σύνορα και τα δάνεια είναι εθνικά»**

Ζήτημα μείζονος εθνικής σημασίας είναι αυτό της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Δεν είναι αλήθεια ότι για να γίνουν έρευνες και γεωτρήσεις πέρα από τα χωρικά ύδατα απαιτείται ανακήρυξη ΑΟΖ. Ούτε πως δεν μπορεί να υπάρξουν συμφωνίες οριοθέτησης χωρίς προηγούμενη ανακήρυξη.

Είναι παγκοίμως γνωστό ότι τα δικαιώματα στα όποια υπάρχουν κοιτάσματα υδρογονανθράκων στο υπέδαφος των θαλασσών, πέρα από τα χωρικά μας ύδατα διασφαλίζονται απόλυτα από την υφαλοκρηπίδα. Επίσης οι πάντες γνωρίζουν υφαλοκρηπίδα, σε αντίθεση προς την ΑΟΖ, υπάρχει ούτως ή άλλως, εξ αρχής και αυτοδίκαια (ab initio και ipso facto), χωρίς να απαιτείται καμία πράξη, ανακήρυξη ή οτιδήποτε άλλο.

Ρητά, άλλωστε, η νέα Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, ορίζει (άρθρο 77) ότι «το παράκτιο κράτος ασκεί στην υφαλοκρηπίδα κυριαρχικά δικαιώματα ως προς την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των φυσικών της πόρων». Προσθέτει, μάλιστα, με τρόπο κατανοητό ακόμη και από ηλίθιους πως «τα δικαιώματα αυτά είναι αποκλειστικά με την έννοια ότι, αν το παράκτιο κράτος δεν εξερευνά την υφαλοκρηπίδα ή δεν εκμεταλλεύεται τους φυσικούς της πόρους, κανένας δεν μπορεί να αναλάβει αυτές τις δραστηριότητες».

Σε ό,τι αφορά την οριοθέτηση, την κρισιμότητα της οποίας πολλοί αγνοούν ή παρακάμπτουν, αμφιβολίες δεν μπορεί να υπάρχουν.

Πάγια πρακτική των κρατών, μετά την εφαρμογή της νέας Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, είναι η οριοθέτηση όλων των θαλάσσιων ζωνών: Τόσο, δηλαδή, των χωρικών υδάτων όσο και της υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ.

Αυτό, άλλωστε, επιδιώχθηκε και από την χώρα μας –και αυτό έγινε το 2009- με τη γειτονική Αλβανία. Συμφωνήθηκε η οριοθέτηση όλων των θαλάσσιων ζωνών. Άλλο

αν η σοσιαλιστική αντιπολίτευση της γείτονος χώρας, υποκινούμενη και χρηματοδοτούμενη από την Τουρκία, προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο και πέτυχε –για άλλους βεβαίως λόγους– την ακύρωση της συμφωνίας.

Το ίδιο, μάλιστα, επιχειρήθηκε κατά την ίδια περίοδο και στις διαβουλεύσεις που άρχισαν, ύστερα από επίμονες πολιτικές προσπάθειες της κυβέρνησης Κ. Καραμανλή, τόσο με την Αίγυπτο όσο και με τη Λιβύη.

Άλλο αν η μετέπειτα σοσιαλιστική κυβέρνηση τις εγκατέλειψε.

Στις 18 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε η επίσκεψη του Γάλλου προέδρου Φρανσουά Ολάντ στην Ελλάδα. Κατά τη διάρκεια της κοινής συνέντευξης τύπου με τον Έλληνα πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά ειπώθηκαν πράγματα που χρήζουν επεξηγήσεων.

Επειδή από την πλευρά του Έλληνα πρωθυπουργού ακούστηκε η έκφραση ότι «τα κοιτάσματα υδρογονανθράκων είναι ευρωπαϊκά».

Επειδή επίσης, από την άλλη πλευρά, ο Γάλλος πρόεδρος μίλησε «για συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων με την Ελλάδα».

Επειδή η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ 240 της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2012), που κυρώθηκε από τη Βουλή στις 14-1-2013 σύμφωνα με την οποία «Το Δικαιούχο Κράτος Μέλος (Ελλάδα), η Τράπεζα της Ελλάδος και το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, παραιτούνται αμετάκλητα και ανεπιφύλακτα από κάθε δικαίωμα ασυλίας που ήδη έχουν ή μπορεί να δικαιούνται σε σχέση με τους ίδιους και τα περιουσιακά τους στοιχεία έναντι δικαστικών ενεργειών σχετικά με την παρούσα Σύμβαση Τροποποίησης, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά, από κάθε δικαίωμα ασυλίας έναντι άσκησης αγωγής, έκδοσης δικαστικής απόφασης ή άλλης διάταξης, κατάσχεσης, εκτέλεσης ή ασφαλιστικού μέτρου κλπ».

Επειδή εν ολίγοις, εκτός όλων των άλλων (π.χ. δημόσια ακίνητη περιουσία, τα αποθεματικά χρυσού του ελληνικού κράτους που είναι 3.670 ουγγιές, δηλαδή 4,74 δις ευρώ, και βρίσκονται κατατεθειμένα κατά το ήμισυ σε ράβδους στην ΤτΕ και τα υπόλοιπα στην Κεντρική Τράπεζα των ΗΠΑ, στην Ελβετική Τράπεζα UBS και στην Τράπεζα της Αγγλίας) και τα δικαιώματα εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων (φυσικό αέριο, αργό πετρέλαιο), τέθηκαν ως εγγύηση και αν διαγραφεί ένα μέρος του χρέους, κάτι που θεωρείται αναπόφευκτο, το οποίο κατέχει ο επίσημος ευρωπαϊκός τομέας (δηλαδή οι χώρες της Ευρωζώνης και το EFSF).

Επειδή υπάρχει κίνδυνος, αν εφαρμοστεί κατά γράμμα η δανειακή σύμβαση, να απολέσουμε ένα σημαντικό μέρος από αυτά!

Ερωτάται ο αρμόδιος υπουργός:

- Ποια είναι η σκοπιμότητα των παραπάνω αναφορών των δύο (Α. Σαμαρά και Φ. Ολάντ);
- Τι κρύβεται πίσω από αυτές τις αναφορές;

- Μήπως εκχωρήθηκε στους Ευρωπαίους, εν αγνοία των Ελλήνων πολιτών, ο ορυκτός μας πλούτος, που μπορεί να αποτελέσει έναν βασικό πυλώνα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας;
- Για ποιο λόγο αυτές οι δηλώσεις έγιναν μέσα ακριβώς τη λήξη των σεισμικών ερευνών στο Ιόνιο και Νότια της Κρήτης; Μήπως κρύβεται κάτι;
- Με ποιο δικαίωμα μιλάει ο Γάλλος πρόεδρος για συνεκμετάλλευση, όταν τα κοιτάσματα αυτά βρίσκονται σε ελληνική επικράτεια και συνεπώς είναι περιουσία του ελληνικού λαού;
- Πως ενώ εδώ και χρόνια ξορκίζουμε – και πολύ καλά κάνουμε, ως ελληνική πολιτεία- τις αναφορές που γίνονται για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου με τους γείτονές μας (Τουρκία), τώρα δεχόμαστε τη συνεκμετάλλευση με μια χώρα που ούτε καν γειτνιάζουμε μαζί της και ιστορικά, πάντοτε δεν έχουμε τις καλύτερες αναμνήσεις από αυτήν (π.χ. 1920-1922, η Γαλλία ενήργησε ενάντια των Εθνικών μας συμφερόντων);

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος